

II

(Nezakonodajni akti)

UREDBE

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) 2019/348

z dne 25. oktobra 2018

o dopolnitvi Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi, ki določajo merila za ocenjevanje učinka propada institucije na finančne trge, druge institucije in pogoje financiranja

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ ter zlasti člena 4(6) Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Člen 4(1) Direktive 2014/59/EU za ugotavljanje, ali bi morale države članice institucijam v svojih jurisdikcijah odobriti poenostavljene obveznosti, od navedenih držav članic zahteva zagotovitev, da bodo pristojni organi in organi za reševanje ocenili učinek, ki bi ga lahko imel propad institucije zaradi številnih dejavnikov, določenih v navedenem členu.
- (2) Navedena ocena bi morala biti ločena od vseh drugih ocen, ki jih morajo izvesti organi za reševanje, zlasti od vsake ocene rešljivosti institucije ali skupine ali od ocene izpolnjevanja pogojev za reševanje iz Direktive 2014/59/EU in Uredbe (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾, ter teh ocen ne bi smela vnaprej določati.
- (3) Opredelitev meril iz člena 4(1) Direktive 2014/59/EU bi morala biti praktična, učinkovita in uspešna. Učinek, ki ga ima lahko propad institucije, bi bilo zato treba oceniti najprej na podlagi kvantitativnih meril in nato na podlagi kvalitativnih meril. Na splošno bi bilo treba oceno na podlagi kvalitativnih meril izvesti le, kadar ocena na podlagi kvantitativnih meril ne privede do zaključka, da se glede na učinek, ki bi ga lahko imel propad institucije, zahtevajo popolne obveznosti namesto samo poenostavljenih obveznosti.
- (4) Da bi se zagotovila usklajena in učinkovita uporaba te uredbe, bi morali pristojni organi in organi za reševanje pri ocenjevanju kvantitativnih meril uporabiti skupni prag Unije v obliki skupnega kvantitativnega rezultata. Pristojni organi in organi za reševanje bi morali izračunati navedeni skupni kvantitativni rezultat v skladu z nizom kazalnikov, pri čemer bi morali uporabiti vrednosti iz veljavnega okvira za nadzorniško poročanje iz Izvedbene uredbe (EU) št. 680/2014 ⁽³⁾.

⁽¹⁾ ULL 173, 12.6.2014, str. 190.

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL L 225, 30.7.2014, str. 1).

⁽³⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 680/2014 z dne 16. aprila 2014 o določitvi izvedbenih tehničnih standardov v zvezi z nadzorniškimi poročanjem institucij v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 191, 28.6.2014, str. 1).

- (5) Da bi zagotovili primerno ravnovesje, kar zadeva pričakovan delež institucij v državah članicah, ki ne izpolnjujejo pogojev za poenostavljene obveznosti, in razdelitev teh institucij po državah članicah, bi bilo treba prag Unije za skupni kvantitativni rezultat za kreditne institucije načeloma določiti v višini 25 bazičnih točk. Vendar bi morale biti pristojnim organom in organom za reševanje omogočeno, da zvišajo ali znižajo prag v višini 25 bazičnih točk in ga glede na posebnosti bančnega sektorja države članice določijo v razponu od 0 do 105 bazičnih točk. Zelo koncentriran bančni sektor lahko upravičuje višji prag, medtem ko lahko veliko število malih institucij skupaj z majhnim številom velikih institucij privede do nižjega praga. S pragom bi morale biti doseženo pravo ravnovesje med skupno vrednostjo vseh sredstev kreditnih institucij, ki bi lahko izpolnjevale pogoje za poenostavljene obveznosti v določeni državi članici, in kreditnimi institucijami, ki na podlagi kvantitativne ocene ne bi izpolnjevale pogojev.
- (6) Kadar pristojni organi in organi za reševanje kot del nadzorniškega poročanja ne prejmejo vrednosti kazalnikov od institucij, bi morali uporabiti ustrezne približke na podlagi nacionalnih splošno sprejetih računovodskih načel (GAAP). Če bi bila opredelitev približkov preveč zapletena, bi morali imeti pristojni organi ali organi za reševanje možnost, da zadevnim kazalnikom dodelijo vrednost nič. Navedena možnost pa bi morala biti omejena na institucije, ki ne poročajo na podlagi predloge 20 v skladu s členom 5(a)(4) Izvedbene uredbe (EU) št. 680/2014, ker ne presegajo praga iz navedenega člena.
- (7) Za zagotovitev, da je pristop iz te uredbe v celoti v skladu z načelom sorazmernosti in da se odpravi kakršno koli nesorazmerno breme, bi morale biti mogoče, da se male kreditne institucije kvantitativno ocenijo le na podlagi njihove velikosti. Pristojnim organom in organom za reševanje bi morale biti zato omogočeno, da brez uporabe skupnega kvantitativnega rezultata zaključijo, da propad majhne kreditne institucije verjetno ne bi imel znatnega negativnega učinka na finančne trge, druge institucije ali pogoje financiranja, pod pogojem, da njihova kvalitativna ocena podpira navedeni zaključek. Za navedene male kreditne institucije bi bilo treba oceno kvalitativnih meril prav tako izvajati sorazmerno.
- (8) Da se zagotovita uspešnost in učinkovitost ocene učinka propada institucij na finančne trge, druge institucije ali pogoje financiranja, bi bilo treba opredelitev kvantitativnih in kvalitativnih meril določiti na podlagi pogojev in kategorij, ki so že določeni v Direktivi 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾.
- (9) Zlasti so v skladu s členom 131(2) Direktive 2013/36/EU globalne sistemsko pomembne institucije (v nadaljnjem besedilu: GSPI) opredeljene kot takšne med drugim na podlagi svoje velikosti, medsebojne povezanosti s finančnim sistemom, zapletenosti in čezmejne dejavnosti. Ker se navedena merila v veliki meri prekrivajo z merili iz člena 4(1) Direktive 2014/59/EU, bi morali imeti pristojni organi in organi za reševanje možnost, da brez opravljene kvantitativne ocene odločijo, da bi imel propad GSPI verjetno znaten negativen učinek na finančne trge, druge institucije ali pogoje financiranja.
- (10) Poleg tega so v skladu s členom 131(3) Direktive 2013/36/EU druge sistemsko pomembne institucije (v nadaljnjem besedilu: DSPI) opredeljene kot takšne med drugim na podlagi svoje velikosti, pomena za gospodarstvo Unije ali zadevne države članice, pomena svojih čezmejnih dejavnosti in medsebojne povezanosti s finančnim sistemom. Ker so navedena merila zelo podobna merilom iz člena 4(1) Direktive 2014/59/EU, bi morali imeti pristojni organi in organi za reševanje možnost, da brez opravljene kvantitativne ocene odločijo, da bi imel propad DSPI verjetno znaten negativen učinek na finančne trge, druge institucije ali pogoje financiranja.
- (11) Poleg tega člen 107(3) Direktive 2013/36/EU zahteva, da Evropski bančni organ (EBA) izda smernice o skupnih postopkih in metodologijah za proces nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾. Pristojni organi in finančne institucije, na katere so navedene smernice naslovljene, morajo storiti vse, kar je v njihovi moči, da jih upoštevajo. Zato bi bilo treba v okviru ocene iz člena 4(1) Direktive 2014/59/EU upoštevati kategorizacijo v skladu s smernicami EBA za

⁽⁴⁾ Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

⁽⁵⁾ Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12).

proces nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja, ki so jo pripravili pristojni organi. Pristojni organi razvrščajo institucije v štiri kategorije. Prva kategorija (kategorija 1 procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja) zajema GSPI in DSPI ter, kjer je primerno, druge institucije, ki jih je kot takšne razvrstil pristojni organ na podlagi njihove velikosti, notranje organizacije ter narave, obsega in zapletenosti njihovih dejavnosti. V skladu s tem bi morali v primeru, če je pristojni organ ugotovil, da institucija spada v kategorijo 1 procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja, pristojni organi in organi za reševanje imeti možnost, da brez opravljene kvantitativne ocene odločijo, da bi imel propad navedene institucije verjetno znaten negativen učinek na finančne trge, druge institucije ali pogoje financiranja.

- (12) Da se zagotovi usklajena ocena institucij, je treba določiti minimalni seznam vidikov, na podlagi katerih bi morali pristojni organi in organi za reševanje izvajati svoje kvalitativne ocene, ne da bi bilo tem organom preprečeno upoštevanje drugih relevantnih vidikov. Minimalni seznam kvalitativnih vidikov bi se moral nanašati na okoliščine, ki kažejo, da bi imel lahko propad institucije znaten negativen učinek na finančne trge, druge institucije ali pogoje financiranja.
- (13) Glede na različne vrste investicijskih podjetij, ki jih zajema Direktiva 2014/59/EU, in potrebo, da se ne prepreči sedanje delo na ravni Unije v zvezi s pregledom bonitetnih zahtev za navedena podjetja, bi bilo treba v tej uredbi določiti le kazalnike, ki bi jih pristojni organi in organi za reševanje morali upoštevati pri ocenjevanju merila velikosti. Navedeni organi bi morali določiti uteži, dodeljene navedenim kazalnikom, in določiti ustrezne pragove.
- (14) Institucija, ki spada v skupino, nad katero se izvaja konsolidiran nadzor v skladu s členoma 111 in 112 Direktive 2013/36/EU (čezmejna skupina), je močno medsebojno povezana in njene dejavnosti so veliko bolj zapletene kot dejavnosti samostojne institucije. Učinek propada institucije, ki spada v čezmejno skupino, bo torej po vsej verjetnosti znatnejši. Pristojni organi in organi za reševanje bi zato morali zaključiti, da bi imel propad institucije, ki spada v čezmejno skupino, verjetno znaten negativen učinek na finančne trge, druge institucije ali na pogoje financiranja, kadar je to ugotovljeno na podlagi katere koli ocene na ravni posameznih držav članic, v katerih je skupina prisotna. Da bi bilo to doseženo, bi morali pristojni organi in organi za reševanje usklajevati svoje ocene in si izmenjevati vse potrebne informacije znotraj strukture bančne unije ter v okviru kolegijev nadzornikov in kolegijev za reševanje.
- (15) Pristojni organi in organi za reševanje bi morali imeti možnost, da odločijo, da propad nekaterih institucij verjetno ne bi imel znatnega negativnega učinka, kot je naveden v členu 4(1) Direktive 2014/59/EU, tudi če njihov skupni kvantitativni rezultat dosega vnaprej določeni prag. Navedeno različno obravnavanje navedenih institucij bi moralo biti utemeljeno z njihovimi izjemnimi značilnostmi. Prvo takšno skupino sestavljajo spodbujevalne banke, katerih namen je pospeševati cilje javne politike enot centralne ali regionalne ravni države članice ali lokalnih organov z zagotavljanjem promocijskih kreditov na nekonkurenčni in neprofitni osnovi. Za kredite, ki jih dajejo navedene institucije, neposredno ali posredno jamči enota centralne ali regionalne ravni države ali lokalni organ. Spodbujevalne banke se torej lahko obravnavajo kot institucije, katerih propad verjetno ne bi imel znatnega negativnega učinka na finančne trge, druge institucije ali pogoje financiranja, če je ta zaključek v skladu s kvalitativno oceno, ki je bila opravljena za navedene spodbujevalne banke. Drugo skupino sestavljajo kreditne institucije, ki so bile predmet postopka prenehanja v skladu s predpisi. Ker postopek prenehanja v skladu s predpisi na splošno onemogoča novo poslovanje, se lahko kreditne institucije, ki so bile predmet takšnega postopka, prav tako obravnavajo kot institucije, katerih propad verjetno ne bi imel znatnega negativnega učinka na finančne trge, druge institucije ali pogoje financiranja, če je to v skladu s kvalitativno oceno, ki je bila opravljena za navedene kreditne institucije.
- (16) Pristojni organi in organi za reševanje iz iste države članice bi morali imeti možnost, da glede na različne namene načrtovanja sanacije in reševanja sprejmejo različne zaključke za svoje ocene, opravljene v skladu s to uredbo. Zlasti lahko sprejemajo različne odločitve, ko določajo pragove za skupni kvantitativni rezultat, uporabljajo posebno obravnavo za spodbujevalne banke in institucije, ki so predmet postopka prenehanja v skladu s predpisi, ter pridejo do različnih zaključkov o možnosti odobritve poenostavljenih obveznosti. V teh primerih bi morali pristojni organi in organi za reševanje redno ocenjevati, ali je razlika še vedno upravičena.
- (17) Ta uredba temelji na osnutkih regulativnih tehničnih standardov, ki jih je EBA predložila Komisiji.
- (18) EBA je opravila odprto javno posvetovanje o osnutkih regulativnih tehničnih standardov, na katerih temelji ta uredba, analizirala morebitne povezane stroške in koristi ter prosila za mnenje interesno skupino za bančništvo, ustanovljeno v skladu s členom 37 Uredbe (EU) št. 1093/2010 –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Kvantitativna ocena za kreditne institucije

1. Pristojni organi in organi za reševanje ocenijo učinek propada kreditne institucije na finančne trge, druge institucije ali pogoje financiranja na podlagi skupnega kvantitativnega rezultata, izračunanega v skladu s Prilogo I. To oceno izvajajo redno in vsaj vsaki dve leti.
2. Kreditna institucija, ki ima skupni kvantitativni rezultat enak ali višji od 25 bazičnih točk, se obravnava kot institucija, katere propad bi verjetno imel znaten negativen učinek na finančne trge, druge institucije ali pogoje financiranja.
3. Pristojni organi in organi za reševanje lahko zvišajo ali znižajo prag iz odstavka 2 v razponu od 0 do 105 bazičnih točk. Pristojni organi in organi za reševanje spremenjeni prag redno pregledujejo.
4. Če vrednosti kazalnikov iz Priloge I niso na voljo, se ocena iz odstavka 1 izvede na podlagi približkov, ki so v največji možni meri v korelaciji s kazalniki, kakor so določeni v Prilogi III.
5. Če kreditna institucija ne presega praga, določenega v členu 5(a)(4) Izvedbene uredbe (EU) št. 680/2014, in ne predloži predloge 20 navedene uredbe, lahko pristojni organi in organi za reševanje zadevnim kazalnikom, določenim v Prilogi III, dodelijo vrednost nič.
6. Kadar skupna sredstva kreditne institucije ne presegajo 0,02 % skupnih sredstev vseh kreditnih institucij, ki imajo dovoljenje, in podružnic, ustanovljenih v državi članici, vključno s podružnicami v Uniji, kadar so na voljo ustrezni podatki, lahko pristojni organi in organi za reševanje, ne da bi uporabili odstavke 1 do 5, ugotovijo, da propad navedene kreditne institucije verjetno ne bi imel znatnega negativnega učinka na finančne trge, druge institucije ali pogoje financiranja, razen če to ne bi bilo upravičeno na podlagi člena 2.
7. Če je bila kreditna institucija v skladu s členom 131(1) Direktive 2013/36/EU opredeljena kot GSPI ali DSPI ali na podlagi smernic o skupnih postopkih in metodologijah za proces nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja, izdanih v skladu s členom 107(3) navedene direktive, razvrščena kot kategorija 1, lahko pristojni organi in organi za reševanje, ne da bi uporabili odstavke 1 do 5 tega člena, ugotovijo, da bi imel propad navedene kreditne institucije verjetno znaten negativen učinek na finančne trge, druge institucije ali pogoje financiranja. Zadevne vrednosti kazalnikov za navedene institucije se v vsakem primeru še vedno upoštevajo za določanje skupnega zneska iz točke 2 Priloge I in skupnih sredstev vseh kreditnih institucij, ki so pridobile dovoljenje v državi članici za namen odstavka 6.

Člen 2

Kvalitativna ocena za kreditne institucije

1. Če se kreditna institucija v skladu s členom 1 ne šteje za institucijo, katere propad bi verjetno imel znaten negativen učinek na finančne trge, druge institucije ali pogoje financiranja, pristojni organi in organi za reševanje redno in vsaj vsaki dve leti ocenijo učinek propada kreditne institucije na finančne trge, druge institucije ali pogoje financiranja ter pri tem upoštevajo vsaj naslednje kvalitativne vidike:
 - (a) obseg, v katerem kreditna institucija opravlja kritične funkcije v eni ali več državah članicah;
 - (b) ali bi krite vloge kreditne institucije presegle razpoložljiva finančna sredstva zadevnega sistema jamstva za vloge in zmožnost sistema jamstva za vloge, da zbere izredne naknadne prispevke, kot je navedeno v členu 10 Direktive 2014/49/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁶⁾;
 - (c) ali je delniška struktura kreditne institucije zelo koncentrirana, zelo razpršena ali pa ni dovolj pregledna na način, ki bi lahko negativno vplival na razpoložljivost ali pravočasno izvedbo ukrepov institucije za sanacijo ali reševanje;

⁽⁶⁾ Direktiva 2014/49/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o sistemih jamstva za vloge (UL L 173, 12.6.2014, str. 190).

- (d) ali kreditna institucija, ki je članica institucionalne sheme za zaščito vlog, kot je navedena v členu 113(7) Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁷⁾, drugim članom institucionalne sheme za zaščito vlog zagotavlja kritične funkcije, vključno s klirinškimi, zakladniškimi ali drugimi storitvami;
- (e) ali je kreditna institucija stalno povezana s centralnim organom, kot je navedeno v členu 10 Uredbe (EU) št. 575/2013, in ali bi porazdelitev izgub med povezanimi institucijami pomenila bistveno oviro za običajne insolvenčne postopke.
2. Oceno iz odstavka 1 pristojni organi in organi za reševanje izvajajo neodvisno, ob upoštevanju ciljev načrtovanja sanacije in reševanja.
3. Ocena iz odstavka 1 se lahko izvede za kategorijo kreditnih institucij, kadar ustrezeni pristojni organ ali organ za reševanje ugotovi, da imata dve ali več kreditnih institucij podobne značilnosti v smislu vseh kvalitativnih vidikov iz odstavka 1.

Člen 3

Kvantitativna ocena za investicijska podjetja

1. Pristojni organi in organi za reševanje redno in vsaj vsaki dve leti ocenijo učinek propada investicijskega podjetja na finančne trge, druge institucije ali pogoje financiranja na podlagi:
- (a) skupnega kvantitativnega rezultata, izračunanega na podlagi kazalnikov iz Priloge II;
- (b) uteži, ki jih za navedene kazalnike določijo pristojni organi in organi za reševanje.
2. Vrednosti kazalnikov se določijo na podlagi kazalnikov iz Priloge III. Če vrednosti kazalnikov iz Priloge I niso na voljo, se ocena iz odstavka 1 izvede na podlagi približkov, ki so v največji možni meri v korelaciji s kazalniki, kakor so opredeljeni v Prilogi III. Kadar približki niso na voljo, lahko pristojni organi in organi za reševanje nadomestijo kazalnike iz Priloge II z drugimi ustreznimi kazalniki.
3. Prag za skupni kvantitativni rezultat določijo pristojni organi in organi za reševanje.
4. Investicijsko podjetje, ki ima skupni kvantitativni rezultat enak ali višji od praga iz odstavka 3, se obravnava kot institucija, katere propad bi verjetno imel znaten negativen učinek na finančne trge, druge institucije ali pogoje financiranja.
5. Če je bilo investicijsko podjetje v skladu s členom 131(1) Direktive 2013/36/EU opredeljeno kot GSPI ali DSPI ali na podlagi smernic o skupnih postopkih in metodologijah za proces nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja, izdanih v skladu s členom 107(3) navedene direktive, razvrščeno kot kategorija 1, lahko pristojni organi in organi za reševanje, ne da bi uporabili odstavke 1 do 4 tega člena, ugotovijo, da bi imel propad navedene institucije verjetno znaten negativen učinek na finančne trge, druge institucije ali pogoje financiranja.

Člen 4

Kvalitativna ocena za investicijska podjetja

1. Če se investicijsko podjetje ne šteje za institucijo, katere propad bi v skladu s členom 3 verjetno imel znaten negativen učinek na finančne trge, druge institucije ali pogoje financiranja, pristojni organi in organi za reševanje redno in vsaj vsaki dve leti ocenijo učinek propada navedenega investicijskega podjetja na finančne trge, druge institucije ali pogoje financiranja ter pri tem upoštevajo vsaj naslednje kvalitativne vidike:
- (a) obseg, v katerem investicijsko podjetje opravlja kritične funkcije v eni ali več državah članicah;
- (b) ali je delniška struktura investicijskega podjetja zelo koncentrirana, zelo razpršena ali pa ni dovolj pregledna na način, ki bi lahko negativno vplival na razpoložljivost ali pravočasno izvedbo ukrepov institucije za sanacijo ali reševanje;

⁽⁷⁾ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

- (c) ali investicijsko podjetje, ki je član institucionalne sheme za zaščito vlog, kot je navedena v členu 113(7) Uredbe (EU) št. 575/2013, drugim članom institucionalne sheme za zaščito vlog zagotavlja kritične funkcije, vključno s klirinškimi, zakladniškimi ali drugimi storitvami;
 - (d) ali je večina strank investicijskega podjetja neprofesionalnih ali profesionalnih;
 - (e) v kolikšni meri denarna sredstva in finančni instrumenti, ki jih ima v lasti investicijsko podjetje v imenu svojih strank, ne bi bila v celoti zavarovana z odškodninsko shemo za vlagatelje iz Direktive 97/9/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁸⁾;
 - (f) ali je poslovni model investicijskega podjetja zapleten, vključno z obsegom njegovih naložbenih dejavnosti.
2. Oceno iz odstavka 1 pristojni organi in organi za reševanje izvajajo neodvisno, ob upoštevanju ciljev načrtovanja sanacije in reševanja.

Člen 5

Institucije, ki spadajo v skupine

1. Za institucijo, ki je del skupine, se ocene iz členov 1 do 4 opravijo na ravni nadrejene družbe v državi članici, v kateri je institucija pridobila dovoljenje.
2. Z odstopanjem od odstavka 1 se za institucijo, ki je del skupine, nad katero se izvaja konsolidirani nadzor v skladu s členoma 111 in 112 Direktive 2013/36/EU, ocene iz členov 1 do 4 te uredbe izvedejo na naslednjih ravneh:
 - (a) na ravni nadrejene družbe v Uniji;
 - (b) na ravni vsake nadrejene družbe v državi članici ali, če v državi članici ni nadrejene družbe, na ravni vsake samostojne podrejene družbe skupine v državi članici.
3. Institucije, ki so del skupine, nad katero se izvaja konsolidiran nadzor v skladu s členoma 111 in 112 Direktive 2013/36/EU, se obravnavajo kot institucije, katerih propad bi verjetno imel znaten negativen učinek na finančne trge, druge institucije ali pogoje financiranja, kadar na kateri koli ravni iz točk (a) in (b) odstavka 2 tega člena velja kar koli od naslednjega:
 - (a) institucija ima skupni kvantitativni rezultat, ki je enak ali presega prag, ki so ga določili pristojni organi in organi za reševanje v skladu s členom 1(3) ali členom 3(3);
 - (b) merila iz člena 2(1) ali člena 4(1) so izpolnjena.
4. Odstavka 2 in 3 se ne uporabljata za institucije, za katere velja načrt sanacije iz člena 8(2)(b) Direktive 2014/59/EU.
5. Pristojni organi in organi za reševanje uskladijo ocene iz tega člena in si izmenjajo vse potrebne informacije v okviru kolegijev nadzornikov in kolegijev za reševanje.

Člen 6

Ocena spodbujevalnih bank

- Pristojni organi in organi za reševanje lahko obravnavajo spodbujevalne banke, kakor so opredeljene v členu 3(27) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/63 ⁽⁹⁾, kot institucije, katerih propad verjetno ne bi imel znatnega negativnega učinka na finančne trge, druge institucije ali pogoje financiranja, ne da bi uporabili odstavka 2 in 7 člena 1 in člen 5(3), če kvalitativni vidiki iz člena 2(1) niso izpolnjeni na nobeni od naslednjih ravni:
- (a) na ravni nadrejene družbe v Uniji;
 - (b) na ravni vsake nadrejene družbe v državi članici ali, če v državi članici ni nadrejene družbe, na ravni vsake samostojne podrejene družbe skupine v državi članici.

⁽⁸⁾ Direktiva 97/9/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. marca 1997 o odškodninskih shemah za vlagatelje (UL L 84, 26.3.1997, str. 22).

⁽⁹⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/63 z dne 21. oktobra 2014 o dopolnitvi Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s predhodnimi prispevki v sheme za financiranje reševanja (UL L 11, 17.1.2015, str. 44).

Člen 7**Ocena kreditnih institucij, ki so predmet postopka prenehanja v skladu s predpisi**

Pristojni organi in organi za reševanje lahko kreditne institucije, ki so predmet postopka prenehanja v skladu s predpisi, obravnavajo kot institucije, katerih propad verjetno ne bi imel znatnega negativnega učinka na finančne trge, druge institucije ali pogoje financiranja, ne da bi uporabili odstavka 2 in 7 člena 1 in člen 5(3), če kvalitativni vidiki iz člena 2(1) niso izpolnjeni na nobeni od naslednjih ravni:

- (a) na ravni nadrejene družbe v Uniji;
- (b) na ravni vsake nadrejene družbe v državi članici ali, če v državi članici ni nadrejene družbe, na ravni vsake samostojne podrejene družbe skupine v državi članici.

Člen 8**Ocena, ki jo izvedejo pristojni organi in organi za reševanje iz iste države članice**

Ob upoštevanju različnih namenov načrtovanja sanacije in reševanja lahko pristojni organi in organi za reševanje iz iste države članice pridejo do različnih zaključkov v zvezi z uporabo členov 1 do 4, 6 in 7, in v tem primeru redno preverjajo, ali so ti različni zaključki še vedno upravičeni.

Člen 9**Začetek veljavnosti**

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 25. oktobra 2018

Za Komisijo
Predsednik
Jean-Claude JUNCKER

PRILOGA 1

Tabela 1

Kazalniki in uteži za izračun skupnega kvantitativnega rezultata za kreditne institucije

Merilo	Kazalnik za kreditne institucije	Utež
Velikost	sredstva skupaj	25 %
Medsebojna povezanost	obveznosti znotraj finančnega sistema	8,33 %
	sredstva znotraj finančnega sistema	8,33 %
	nedospeli dolžniški vrednostni papirji	8,33 %
Obseg in zapletenost dejavnosti	vrednost izvedenih finančnih instrumentov OTC (nominalna)	8,33 %
	obveznosti v jurisdikciji drugih držav	8,33 %
	terjatve v jurisdikciji drugih držav	8,33 %
Narava poslovanja	vloge iz zasebnega sektorja, imetniki vlog v Uniji	8,33 %
	posojila zasebnemu sektorju, prejemniki v EU	8,33 %
	vrednost domačih plačil	8,33 %

1. Za vsak kazalnik iz tabele 1 se ustrezna vrednost določi z uporabo specifikacij iz Priloge III.
2. Vrednost kazalnika za vsako kreditno institucijo se deli s skupnim zneskom ustrezne vrednosti kazalnika za vse kreditne institucije z dovoljenjem v državi članici in, kadar so na voljo ustrezni podatki, podružnice s sedežem v zadevni državi članici, vključno s podružnicami v Uniji, ki imajo sedež v navedeni državi članici.
3. Dobljeni deleži se pomnožijo z 10 000, da se rezultati kazalnika izrazijo v bazičnih točkah.
4. Vsak rezultat kazalnika (izražen v bazičnih točkah) se pomnoži z utežjo, ki je dodeljena vsakemu kazalniku, kakor je navedeno v tabeli 1.
5. Skupni kvantitativni rezultat je vsota vseh tehtanih rezultatov kazalnikov.

PRILOGA 2

Tabela 2

Kazalniki za investicijska podjetja

Merilo	Kazalnik za investicijska podjetja
Velikost	sredstva skupaj
	obveznosti skupaj
	prihodki iz naslova provizij in opravnin skupaj
	upravljana sredstva

PRILOGA 3

Tabela 3

Specifikacije kazalnikov

Kazalnik	Področje uporabe	Specifikacije
Sredstva skupaj	po vsem svetu	FINREP (MSRP ali GAAP) → F 01.01, vrstica 380, stolpec 010
Obveznosti skupaj	po vsem svetu	FINREP (MSRP ali GAAP) → F 01.02, vrstica 300, stolpec 010
Prihodki iz naslova provizij in opravnin skupaj	po vsem svetu	FINREP (MSRP ali GAAP) → F 02.00, vrstica 200, stolpec 010
Upravljana sredstva	po vsem svetu	FINREP (MSRP ali GAAP) → F 22.02, vrstica 010, stolpec 010
Obveznosti znotraj finančnega sistema	po vsem svetu	FINREP (MSRP ali GAAP) → F 20.06, vrstice 020 + 030 + 050 + 060 + 100 + 110, stolpec 010, vse države (os z)
Sredstva znotraj finančnega sistema	po vsem svetu	FINREP (MSRP ali GAAP) → F 20.04, vrstice 020 + 030 + 050 + 060 + 110 + 120 + 170 + 180, stolpec 010, vse države (os z)
Nedospeli dolžniški vrednostni papirji	po vsem svetu	FINREP (MSRP ali GAAP) → F 01.02, vrstice 050 + 090 + 130, stolpec 010
Vrednost izvedenih finančnih instrumentov OTC (nominalna)	po vsem svetu	FINREP (MSRP) → F 10.00, vrstice 300 + 310 + 320, stolpec 030 + F 11.00, vrstice 510 + 520 + 530, stolpec 030 FINREP (GAAP) → F 10.00, vrstice 300 + 310 + 320, stolpec 030 + F 11.00, vrstice 510 + 520 + 530, stolpec 030
Obveznosti v jurisdikciji drugih držav	po vsem svetu	FINREP (MSRP ali GAAP) → F 20.06, vrstice 010 + 040 + 070, stolpec 010, vse države razen matične države (os z) Opomba: Izračunana vrednost bi morala izključevati (i) obveznosti znotraj enote in (ii) obveznosti tujih podružnic in podrejenih družb do nasprotnih strank v isti državi gostiteljici.
Terjatve v jurisdikciji drugih držav	po vsem svetu	FINREP (MSRP ali GAAP) → F 20.04, vrstice 010 + 040 + 080 + 140, stolpec 010, vse države razen matične države (os z) Opomba: Izračunana vrednost bi morala izključevati (i) sredstva znotraj enote in (ii) sredstva tujih podružnic in podrejenih družb do nasprotnih strank v isti državi gostiteljici.
Vloge iz zasebnega sektorja, imetniki vlog v Uniji	samo EU	FINREP (MSRP ali GAAP) → F 20.06, vrstice 120+130, stolpec 010, države EU (os z)
Posojila zasebnemu sektorju, prejemniki v EU	samo EU	FINREP (MSRP ali GAAP) → F 20.04, vrstice 190+220, stolpec 010, države EU (os z)
Vrednost domačih plačilnih transakcij	po vsem svetu	Plačila, izvedena v letu poročanja (brez plačil znotraj skupine): ta kazalnik se izračuna kot vrednost plačil banke, ki se pošiljajo prek vseh glavnih plačilnih sistemov, katerih član je banka.

Kazalnik	Področje uporabe	Specifikacije
		<p>Sporočiti je treba skupno bruto vrednost vseh gotovinskih plačil, ki jih je poslal zadevni subjekt prek sistemov za plačila velikih vrednosti, in bruto vrednost vseh gotovinskih plačil, poslanih prek korespondenčne banke (npr. prek korespondenčnega ali nostro računa) v letu poročanja v vsaki navedeni valuti. Poročati je treba o vseh plačilih, ki se pošljejo prek korespondenčne banke, ne glede na to, kako korespondenčna banka dejansko poravna transakcijo. Ne vključijo se transakcije znotraj skupine (tj. transakcije, ki se obdelajo znotraj subjektov ali med subjekti v isti skupini kot zadevni subjekt). Če natančni skupni zneski niso na voljo, se lahko sporočijo znani precejšnji podatki.</p> <p>O plačilih je treba poročati ne glede na namen, lokacijo ali metodo poravnave. To med drugim vključuje gotovinska plačila, povezana z izvedenimi finančnimi instrumenti, posle financiranja z vrednostnimi papirji in menjalniške posle. Ne vključijo se vrednosti kakršnih koli nedenarnih postavk, poravnanih v zvezi s temi transakcijami. Vključiti je treba gotovinska plačila v imenu zadevnega subjekta in gotovinska plačila v imenu strank (vključno s finančnimi institucijami in drugimi komercialnimi strankami). Ne vključijo se plačila, izvedena prek sistemov za plačila malih vrednosti.</p> <p>Vključiti je treba samo odhodna plačila (tj. prejeta plačila so izključena). Vključiti je treba znesek plačil, izvedenih prek mednarodnega poravnalnega sistema za poravnavo valutnih poslov (<i>Continuous Linked Settlement</i> – CLS). Druga plačila, ki niso izvedena prek CLS, ne izravnavajo kakršnih koli neporavnanih vrednosti plačil na debelo, tudi če je bila transakcija poravnana na neto osnovi (tj. vsa plačila na debelo, opravljena prek sistemov za plačila velikih vrednosti ali prek zastopnika, je treba sporočati na bruto osnovi). O plačilih malih vrednosti, poslanih prek sistemov za plačila velikih vrednosti ali prek zastopnika, se lahko poroča na neto osnovi.</p> <p>Navedite vrednosti v eurih in pri tem uporabite uradni menjalni tečaj, določen na: http://ec.europa.eu/budget/contracts_grants/info_contracts/inforeuro/inforeuro_en.cfm (za mesečne menjalne tečaje) ali http://www.ecb.europa.eu/stats/exchange/eurofxref/html/index.en.html (za dnevne menjalne tečaje).</p>